

РЕШЕНИЕ

№ 28682

гр. София, 16.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав, в
публично заседание на 07.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5307** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 10а, ал. 4, вр. ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Образувано е по жалба на Е. Х. Г., гражданин на Република Т., [дата на раждане] в Ю. - [населено място], Р Т., подадена чрез адв. С., срещу отказ за издаване на виза D по заявление от 19.03.2026 г., издаден от А. З. - Съветник, Консул към Генерално консулство на Република България в [населено място], Република Т..

Релевират се доводи, че оспореният отказ е незаконосъобразен и необоснован, съдържа общи и бланкетни мотиви, без анализ на представените доказателства, което представлява нарушение на чл. 59, ал. 2 АПК. Твърди се, че от заявителя са представени всички изискуеми документи съгласно действащото законодателство в пълен обем и в законоустановения срок, а посочените в отказа мотиви не отговарят на фактическата обстановка и не са подкрепени с конкретни доказателства. Оспорва се изводът на административния орган, че чужденецът не представя документ удостоверяващ, че пенсията ще се превежда по сметка в банка, действаща на територията на Република България. Изтъква се, че към заявлението за издаване на виза тип D са представени Удостоверение от "Търговска Банка Д" АД за открита банкова сметка, както и извлечение от същата банкова сметка, удостоверяваща, че лицето разполага с достатъчно средства, за да се издържа по време на пребиваването си в Република България. Представен е също така и Документ от ГУ Социална Сигурност - ОД Социална Сигурност - Ф./И., Република Т. с Рег. № [ЕГН]/04.09.2026 г. във връзка с искане, в което изрично е посочено, че пенсионното възнаграждение на лицето ще се изплаща чрез превод по банковата сметка на Е. Х. Г. с IBAN [банкова сметка] в "Търговска Банка Д" АД - Република България. От приложените извлечения от

"Търговска Банка Д" АД е видно, че повече от 6 месеца пенсията се превежда по банковата сметка на Е. Х. Г. именно в посочената банка. От друга страна се поддържа, че административният орган не е установил несъответствие между декларираната цел и представените доказателства, поради което изводът за съмнение относно целта на пребиваването е необоснован. По тези съображения се иска отмяна на постановения отказ и връщане на преписката за ново произнасяне по заявената от жалбоподателя виза тип "D" при съобразяване с указанията на съда.

В съдебно заседание, оспорващият, чрез адв. С., поддържа жалбата. Изрично заявява, че възражението за недопустимост на жалбата е неоснователно, не е налице изискване на чл. 10а, ал. 4 ЗЧРБ, тъй като в случая се касае за правото на неприкосновен личен, семеен живот съгласно чл. 8, § 1 от Европейската конвенция за правата на човека (ЕКПЧ), като в тази връзка се позовава и на определение по адм. дело № 2667 от 2025 г. и определение по адм. дело № 5536 от 2025 г. на ВАС, IV отделение.

Ответникът – А. З. - Съветник, Консул към Генерално консулство на Република България в [населено място], Т., чрез юрк. К., оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Представителят на С. градска прокуратура не се представлява и не ангажира становище по жалбата.

Административен съд София - град, Трето отделение, 44-ти състав, като обсъди доводите на страните, приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 19.03.2026 г. е депозирано заявление регистрирано с вх. № 26008308, (л.15-16) от Е. Х. Г., гражданин на Република Т., [дата на раждане] в Ю. - [населено място], Р Т. за издаване на виза за дългосрочно пребиваване вид „D“ .

Към заявлението са приложени: копие от паспорт на жалбоподателя, свидетелство за съдимост, договор за наем от 22.07.2025 г., сключен между К. С. П., като наемодател и Е. Х. Г., като наемател, по силата на който е предоставен за временно и възмездно ползване недвижим имот, находящ се в [населено място], район П., [улица], етаж 2, ап. 3 /л. 39/, документ от Главно управление Социална сигурност, видно от която пенсията на Е. Х. Г. се превежда в чужбина - Д Б. – С. по сметка с IBAN [банкова сметка] /л. 17/, удостоверение от 22.08.2025 г., издадено от „Търговска Банка Д“ АД, съгласно което Е. Х. Г. има открита сметка в посочената банка във валута евро и с IBAN [банкова сметка] /л. 21 гр./, Декларация от собственика на наетия от заявителя имот, че същият е съгласен Е. Х. Г. да ползва жилището възмездно, по силата на договор за наем от 22.07.2025 г. за срока на действие на договора, но поне до 31.08.2026 г.

По подаденото заявление от Е. Х. Г. с вх. № 26008308 от 19.03.2026 г. е издаден отказ за издаване на виза вид тип „D“, постановен от А. З. - Съветник, Консул към Генерално консулство на Република България в [населено място], Република Т..

Обжалваният в настоящето производство отказ е издаден в стандартния формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, като в него е цитирана нормата на чл. 10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ. Посочено е, че чужденецът не може да докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. Не е представил документ издаден от банка на територията на Р. България, удостоверяващ, че пенсията му ще се превежда по сметка в банка, действаща на територията на Р. България, съгласно чл. 23, т. 2 от ППЗЧРБ.

В проведеното по делото съдебно заседание от оспорващия е представено извлечение от неговата банкова сметка в „Търговска Банка Д“ АД за периода от 01.01.2026 г. до 07.07.2026 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Подадена е от лице по чл. 3 от АПК, вр. чл. 3, ал. 1 от ЗЧРБ,

което е адресат на индивидуален административен акт, засягащ правната му сфера неблагоприятно, тъй като му налага ограничения. Подадена е в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Според чл. 10а, ал. 4 от ЗЧРБ отказите за издаване на визи по чл. 9а, ал. 2, т. 4 не подлежат на обжалване по съдебен ред, освен когато лицето претендира засягане на основни права и свободи по Европейската конвенция за правата на човека. В случая такова твърдение е изложено изрично в проведеното с.з. на 07.07.2026 г. от процесуалния представител на оспорващия, т. е. налице е предвиденото в законовата разпоредба изключение, допускащо оспорване по съдебен ред на издадения отказ за виза от съответния тип (в този смисъл определение № 6181/09.06.2025 г. по адм. д. № 5536/2025 г. на ВАС и др.).

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Редът и условията, при които чужди граждани пребивават на територията на Република България е уреден в Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ). Разпоредбата на чл. 9а от ЗЧРБ регламентира видовете издавани визи за пребиваване на територията на страната. Визите се издават от дипломатическите и консулските представителства на Република България или от такива представителства на друга държава членка, прилагаща изцяло достиженията на правото на Европейския съюз от Шенген, с която Република България има сключено споразумение за представителство за приемане на заявления за визи и за издаване на визи (чл. 10, ал. 1 от НУРИВОВР).

По силата на чл. 9г, ал. 1 от ЗЧРБ оправомощените от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в Министерство на външните работи, в дипломатическите и консулските представителства на Република България в чужбина и органите за граничен контрол при условия и по ред, определени с Наредбата по чл. 9е, ал. 1, могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците – за анулиране и отмяна на визи.

Оспореният Отказ е издаден от компетентен орган – завеждащ Консулската служба в ГК-И., Т. Със Заповед № 6/13.02.2025 г., издадена от Генералния Консул на ГК-И., на А. З. – съветник, КДЛ, са делегирани правомощия по чл. 34 от НУРИВОВР. Той е и издател на административния акт.

Спазено е изискването за форма – оспореният отказ за издаване на виза тип "D" е обективизиран върху стандартен формуляр за уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза, анулиране или отмяна на виза, и съдържа всички реквизити, отразени в Приложение № 7 към чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, изискуеми и съгласно общите правила, визирани в чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК (вж. в този смисъл решение № 2087/22.02.2024 г. по адм. д. 7021/2023 г. на ВАС и др.).

Въпреки това, съдът намира, че оспореният акт съдържа общи и бланкетни мотиви, които не кореспондират с представените към административната преписка доказателства. Не е налице извършване на фактически и правен анализ на представените от заявителя документи и липсва каквото и да е логическа обосновка на направените правни изводи, базирана на конкретни фактически данни.

Съдебната практика по този вид спорове е непротиворечива и категорично изисква посочване в административния акт на конкретни фактически основания и данни за обсъждането на относимите към апликанта правно-релевантни факти и обстоятелства, поради които е постановен съответният отказ.

Според разпоредбата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от Административнопроцесуалния кодекс, административният акт в писмена форма трябва да съдържа изложение на фактическите и правните основания за издаването му. Тези елементи от акта имат за цел да разкрият волята на административния орган и обстоятелствата, които стоят в основата на постановяването на акта.

Включените мотиви подпомагат жалбоподателя да организира своята защита и съответно съда – да упражни надлежно съдебен контрол върху законосъобразността на акта. В случая административния акт е издаден след извършено съгласуване с ДАНС. Видно от приложеното писмо рег. № М-4891/11.06.2026 г., ДАНС е изразила отрицателно становище, което е мотивирано с обстоятелството, че заявителят не е представил документ, удостоверяващ, че пенсията ще се превежда по сметка в банка, действаща на територията на Република България, съгласно чл. 23, т. 2 от ППЗЧРБ. Посочено е също така, че „при цялостен анализ на фактите е установено, че апликанта не може да докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване.“

Ако за административния орган съществува задължение за съобразяване на решението със становището на ДАНС, т.е. да предприеме действия в условията на обвързана компетентност, то за съда такова ограничение не е налице. При преценка за законосъобразност на оспорен пред него административен акт, съдът в хода на съдебното дирене следва да събере нужната за произнасяне с правилно и обосновано решение информация, като едва на тази база е възможно извършването на проверка за спазването на приложимия материален закон.

Липсата на мотиви предпоставя извода за нарушение на производствените правила, от категорията на съществените, като води до ограничаване правото на защита и правото на участие в административния процес /широк смисъл/ на лицето заявител, съответно до отмяна на постановения отказ съгласно чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146, т. 2 и т. 3 от АПК.

В този смисъл е и разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и определяне на визовия режим (Наредбата), в която изрично е регламентирано нормативното изискване за мотивиране на отказа.

Наред с горното оспореният административен акт е и материалнонезаконсъобразен. Като мотив за постановяването му е посочена разпоредбата на чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ, както и че чужденецът не е представил документ издаден от банка на територията на Р. България, удостоверяващ, че пенсията му ще се превежда по сметка в банка, действаща на територията на Р. България, съгласно чл. 23, т. 2 от ППЗЧРБ.

Следва да се отбележи, че в тежест на административния орган е да установи посочените в отказа и писмото на ДАНС обстоятелства по чл. 10, ал. 1, т. 17 от ЗЧРБ. В случая обратно на приетото в оспорения отказ от представената административна преписка безспорно се установява, че жалбоподателят е представил при подаване на заявлението за издаване на виза тип Д - документ, издаден от банка на територията на Р България, а именно Удостоверение, издадено на 22.08.2025 г. от „Търговска банка Д“ АД, съгласно което апликантът разполага със сметка с IBAN [банкова сметка] в посочената банка. Както основателно възразява жалбоподателя по същата сметка се превежда и пенсията му. Съгласно приложен към преписката документ от Главно управление Социална сигурност е видно, че пенсията на Е. Х. Г. се превежда в чужбина - Д Б. – С. по сметка с IBAN [банкова сметка] /л. 17/.

В този смисъл съдът намира, че изводите на административния орган, относно факта, че апликантът не отговаря на изискванията на чл. 23, т. 2 от ППЗЧРБ са напълно необосновани и в пълно противоречие със събраните в производството доказателства.

По тези съображения жалбата се явява основателна, а оспореният отказ – незаконсъобразен и подлежи на отмяна.

Предвид естеството на административния акт, съдът не може да реши спора по същество, поради което, на основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да се изпрати на компетентния административен орган за ново произнасяне съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен

съд София-град, III отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ за издаване на виза за дългосрочно пребиваване (виза тип "D") по заявление от 19.03.2026 г. на Е. Х. Г., гражданин на Република Т., [дата на раждане] в Ю. - [населено място], Р Т., издаден от А. З. – съветник, завеждащ консулско длъжностно лице в Консулската служба на Република България в Генералното консулство на Република България в И..

ИЗПРАЩА преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението от 19.03.2026 г., подадено от Е. Х. Г., гражданин на Република Т., [дата на раждане] в Ю. - [населено място], Р Т., при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в решението.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: